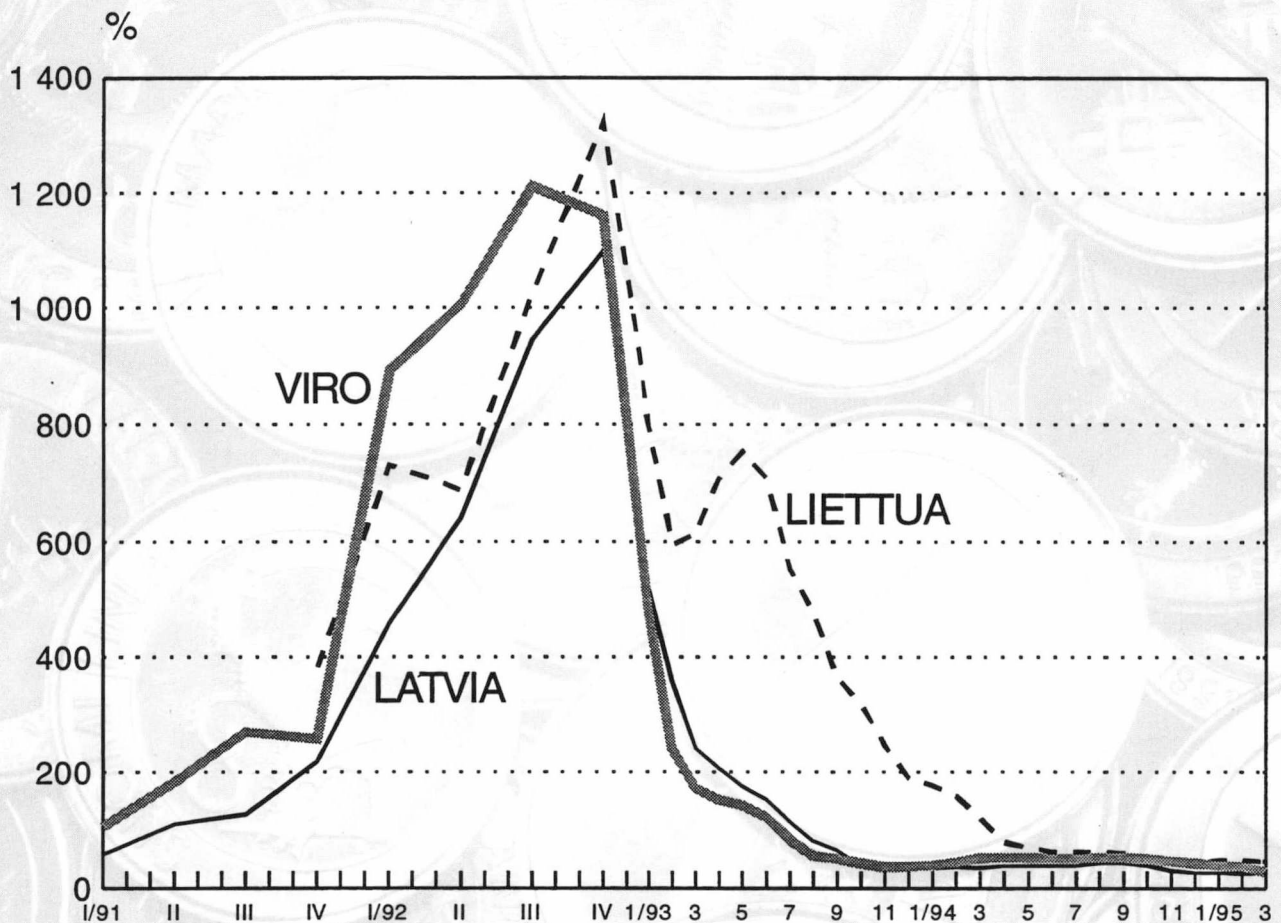

Hinta- ja palkkatiedote 2/95

SVT

Palkat 1995:7

31.5.1995

*Kuluttajahintaindeksin vuosimuutos Virossa, Latviassa ja Liettuassa
 I neljännes 1991 – I neljännes 1995*

TÄSSÄ JULKAISUSSA MM.

- Työntekijöiden tuntiansiot IV neljänneksellä 1994
- Työtaistelut vuoden 1994 lopussa
- Muuttuva asuntojen hintaindeksi
- Kuluttajahinnat I neljänneksellä 1995

Tilastokirjasto
 Statistikkbiblioteket

136 002 6664

Julkaisun tiedot vapaasti lainattavissa. Lainattaessa mainittava Tilastokeskus.

Hinta- ja palkkatiedote

2/95

Rajujen hinnanmuutosten aikaa Baltian maissa	3
Palkat	
Teollisuuden tuntipalkat nousivat 4,6 prosenttia	6
Rakennusalan tuntipalkat pysyivät lähes ennallaan	6
Maatalouden yleisissä töissä kokonaistuntiansio 38,03 mk	8
Metsurin päiväpalkka 476,45 mk	8
Metsätyöntekijöiden vuosiansio 99 819 mk vuonna 1994	9
Työtaistelut	
Viime vuonna 171 työtaistelua	10
Hinnat	
Asuntojen hinnoissa ei suuria muutoksia vuoden alussa	12
Uusi asuntojen hintaindeksi huomioi laatuerot entistä paremmin	13
Kansainvälisiä hintatietoja nyt myös kuluttajahintatilastossa	16
Indeksitaulukko	17
Vuonna 1995 ilmestyvät hinta- ja palkkatilastot	19

Hinta- ja palkkatiedote sisältää ajankohtaista ja tiivistettyä tilastotietoa hinnoista, palkoista ja työtaisteluista.

*Vuosikertahinta 150 mk
Ilmestyy kuusi kertaa vuodessa*

Julkaisun tilaukset:

*Puhelin (90) 1734 2011
Telefax (90) 1734 2474*

Aikaisempien numeroiden teemoina ovat olleet mm.:

- Viime vuonna 124 työtaistelua 1/1994
- Käytetyt autot mukana uudessa kuluttajahintaindeksissä 2/1994
- Palkkaerot pysyneet Suomessa lähes muuttumattomina 3/1994
- Teollisuustyöntekijöiden tuntiansioiden nousu vuosina 1991–1993 nopeinta Saksassa ja Isossa-Britanniassa 4/1994
- Ravinnon hinnan alueittaiset erot pieniä 5/1994
- Arvonlisäveron ulottaminen palveluihin nostaa kuluttajahintoja vajaan prosentin 6/1994
Tilastokeskus kehittää työn hinnan tilastointia 6/1994
- Opetusalan monimutkainen sopimus on tilaston-tekijän koetinkivi 1/1995

Rajujen hinnanmuutosten aikaa Baltian maissa

Kuluttajahintaindeksi

Baltian maissa aloitettiin länsimaistyypin kuluttajahintaindeksin suunnittelu kesällä 1989 Moskovan ohjeiden mukaisesti. Indeksit vuodesta 1989 vuoden 1992 kevääseen ovat puutteellisia ja luokitukset nykyisiin indekseihin vertailukelvottomia. Kulutusrakenne on myös muuttunut huomattavasti näiden vuosien jälkeen. Indeksit kattoi tuolloin vain minimitoimeentulon edellyttämän kulutuskorin. Esimerkiksi alkoholi, tupakka ja henkilöautot puuttuivat tuonaikaisesta kulutuskorista.

Baltian maiden kuluttajahintaindeksit uudistettiin kesällä 1992 pääasiassa IMF:n konsulttiavulla. Tuolloin indeksien perusajankohdaksi tuli joko touko- tai kesäkuu 1992. Kulutusrakenne oli pääosin vuodelta 1991, jolloin vielä valtaosa hinnoista oli hintasääntelyn alaisia. Luokitukset, indeksin kattavuus ja laskentaperiaatteet saatiin tuolloin melko lähelle OECD-maiden vaatimustasoa.

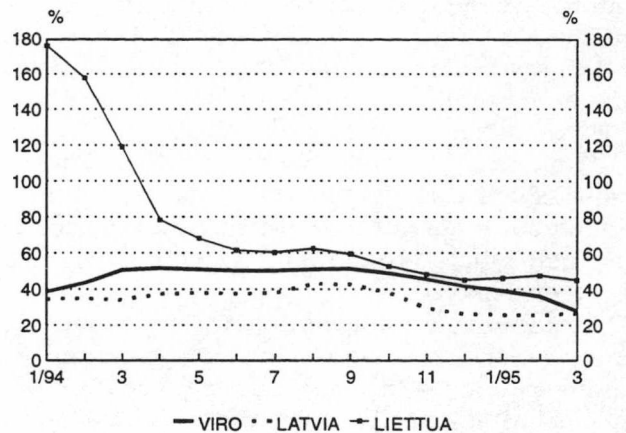
Tällä hetkellä laskettavat indeksit uudistettiin vuodenvaihteessa 1993/94. Indeksien painorakenne on nyt vuosilta 1992 ja 1993. Indeksien luokitukset vastaavat Euroopassa yleisesti käytössä olevia hyödykeluokituksia. Voidaan sanoa, että nyt indeksit ovat luotettavia, joskin kulutustottumusten ja hintasuhteiden jatkuvat rajut muutokset tuovat edelleen ongelmia indeksin luotettavuuteen.

Baltian maiden yksityisen kulutuksen rakenne muistuttaa tällä hetkellä tietyltä osin kulutusrakennetta Suomessa 1920-luvulla. Vähemmän kehittyneiden maiden kulutusrakenteen tyypillisin piirre on ravintomenojen suuri osuus koko kulutuksesta. Baltian maiden sisällä Viro on selvästi tässä mielessä kehittynein ja Liettua vähiten kehittynyt maa. Oheisessa taulukossa on Baltian maiden ja Suomen nykyisten kuluttajahintaindeksien painorakenne. Pitää muistaa, että tämän päivän kulutusrakenne ei välttämättä enää vastaa kaikilta osin oheisen taulukon tietoja Baltian maiden osalta.

Hintasääntelyn ensimmäisen purkuvaiheen jälkeen vuoden 1992 lopulla vuotuinen inflaatio oli Baltian maissa korkeimmillaan 1 200–1 400 prosenttia. Pahimman hintarysäyksen ja onnistuneiden valuuttauudistusten jälkeen vuosi-inflaatio laski ensimmäiseksi Virossa ja Latviassa noin 50 prosentin tasolle syksyllä 1993 ja Liettuaa vuotta myöhemmin.

Baltian maissa puhutaan vielä toistaiseksi indeksin kuukausimuutoksesta kun puhutaan inflaatiosta. 0–2 prosentin kuukausimuutos on "hyvä" kuukausi ja yli kolmen prosentin muutos huono.

Kuluttajahintaindeksin vuosimuutos Virossa, Latviassa ja Liettuaissa tammikuu 1994 – maaliskuu 1995

OECD-maissa inflaatiolla tarkoitetaan kuluttajahintaindeksin 12 kuukauden muutosta. Tällä hetkellä indeksin vuosimuutos on Virossa vajaat 30 prosenttia, Latviassa noin 25 ja Liettuaissa noin 45 prosenttia.

Viralliset ennusteet lupaavat kaikissa Baltian maissa kuluttajahintaindeksin nousun puolintumista tänä ja ensi vuotena. Tällöin vuoden 1996 lopussa oltaisiin noin 10 prosentin vuosi-inflaation tuntumassa. Monet tekijät viittaavat kuitenkin siihen, että näin alhaiseen lukuun ei lähivuosina päästä.

Esimerkiksi Latvian muita Baltian maita alhaisempi inflaatio ei merkitse sitä, että maan talous olisi saavuttanut tasapainon ja inflaatiopaineet helpottuneet. Suurin syy alentuneeseen inflaatioon on yksinkertaisesti kotitalouksien heikko ostovoima.

Kuluttajahintaindeksin painorakenne Suomessa, Virossa, Latviassa ja Liettuaissa
Prosenttia

	Suomi	Viro	Latvia	Liettua
Ravinto	15,5	37,9	49,6	57,5
Juomat ja tupakka	7,2	4,3	7,4	8,3
Vaatetus	6,0	7,6	8,7	9,6
Asuminen	19,8	19,7	14,1	8,1
Kotitalous	6,1	3,2	2,7	3,1
Terveys	3,3	2,0	1,1	0,9
Liikenne	18,2	13,0	7,2	5,9
Vapaa-aika	10,1	6,6	4,3	2,0
Muut	13,8	5,7	4,9	4,6
Yhteensä	100,0	100,0	100,0	100,0

Teollisuuden tuottajahintaindeksi

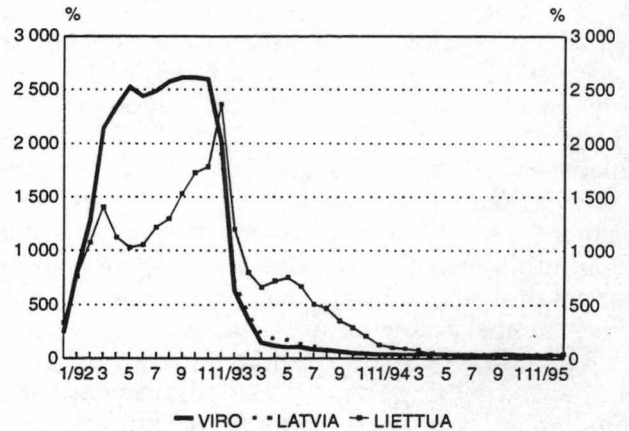
Teollisuuden tuottajahintaindeksien uudistus pääsi kunnolla käyntiin vasta vuoden 1994 aikana. Tätä ennen hintakäsitteet, luokitukset yms. perustuivat vanhoihin Neuvostoliiton aikaisiin järjestelmiin. Tosin YK:n ISIC luokitus on ollut käytössä jo muutamia vuosia.

Teollisuuden tuottajahintaindeksin ongelmana ovat olleet uudet yksityiset yritykset, joiden tiedonantomotivaatio ei ole suomalaista luokkaa sekä se, että hinnat kerättiin ennen ISIC:n 4-numerotasolla, jolloin hinta oli jonkin toimialan keskiarvo. Esimerkiksi teurastetun lihan indeksi muodostui usean eri tyyppisen lihan hintojen keskiarvosta.

Kansainvälinen valuuttarahasto IMF on kiinnostunut tällä hetkellä erityisesti Baltian maiden vienti- ja tuontihintaindeksien kehittämistä. Niiden laadinta ja luotettavien tietojen saanti on osoittautunut erittäin vaikeaksi.

Teollisuuden tuottajahintojen kehitys on noudatellut samoja latuja kuin kuluttajahintaindeksi. Pahimmillaan hintojen nousu oli loppuvuonna 1992, jolloin inflaatio teollisuuden tuottajahinnoilla mitattuna oli 2 000–2 500 prosenttia vuodessa. Näistä luvuista päästiin nykyiselle tasolle Virossa ja Latviassa vuoden 1994 alussa ja Liettuassa kesällä 1994. Viime kuukausina teollisuuden tuottajahin-

Teollisuuden tuottajahintaindeksin vuosimuutos Virossa, Latviassa ja Liettuassa tammikuu 1992 – tammikuu 1995

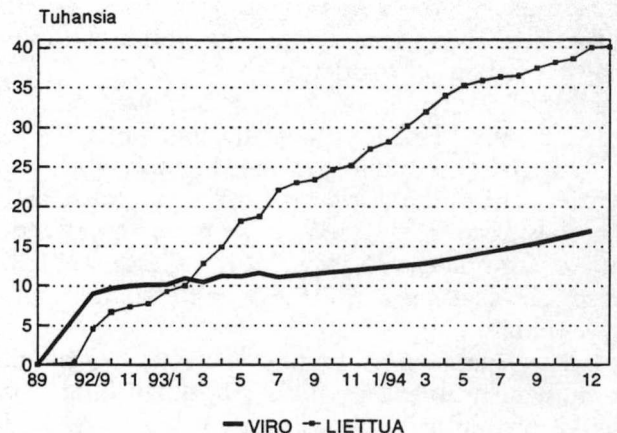
taindeksin vuosimuutos on ollut Latviassa noin 10, Virossa 35 sekä Liettuassa 40 prosenttia.

Rakennuskustannusindeksi

Tällä hetkellä rakennuskustannusindeksiä tuotetaan Virossa ja Liettuassa. Indeksistä ei ole saatavana yhtenäisiä aikasarjoja 1990 luvun alusta alkaen. Vanhojen indeksien sisältö ei ole täysin vertailukelpoinen Suomen rakennuskustannusindeksin kanssa eikä näiden maiden nykyisten indeksien kanssa. Latviassa ollaan vasta aloittamassa rakennuskustannusindeksin suunnittelutyö.

Virossa nykyisenkaltaista neljännesvuosittain laadittavaa rakennuskustannusindeksiä 1993=100 on tuotettu vuoden verran (ensimmäinen on vuoden 1994 ensimmäinen neljännes). Liettuassa kuukausittain laadittavaa rakennuskustannusindeksiä 1993:7-12 =100 on tuotettu viime vuoden heinäkuusta lähtien. Näiden maiden rakennuskustannusindekseistä ei ole käytettävissä vielä 12 kuukauden muutoslukuja.

Rakennuskustannusindeksi Virossa (1989=100) ja Liettuassa (1990=100)

Viron ja Liettuan nykyiset rakennuskustannusindeksit ovat laadultaan hyviä, joskin rakennustyyppien valikoima on toistaiseksi vähäinen. Tämä johtuu lähinnä siitä, että ns. normaali rakentaminen on ollut koko Baltian maiden nykyisen itsenäisyyden ajan hyvin pientä. Peruskorjaamisen merkitys on selvästi suurempi kuin uudisrakentamisen.

Vanhoista sarjoista "parsimalla" voidaan todeta, että Viron rakennuskustannusindeksi 1989=100 on

tällä hetkellä pisteluvussa noin 17 000 eli rakennuskustannukset ovat nousseet 170 kertaisiksi vuodesta 1989. Liettuassa rakennuskustannusindeksi perusvuodeltaan 1990 on tällä hetkellä pisteluvussa noin 40 000 eli rakennuskustannukset ovat nousseet vuodesta 1990 400 kertaisiksi. Virossa ja Liettuassa rakennuskustannusindeksin vuosimuutos oli vuoden 1994 lopulla noin 40 prosenttia.

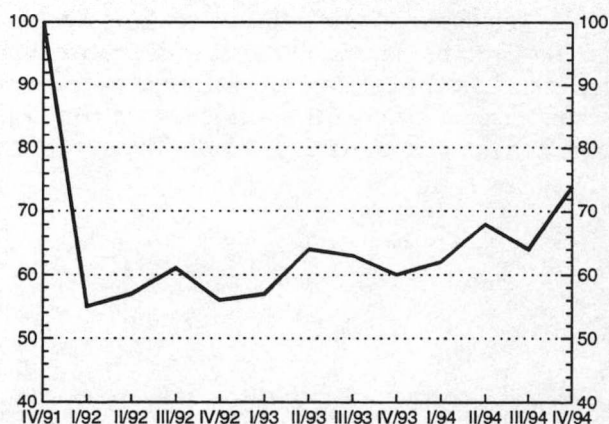
Palkkojen kehitys

Palkkojen kehityksestä on käytettävissä Suomen ansiotasoindeksin kaltainen indeksi vain Virossa. Oheisen kuvan mukaan voidaan todeta, että palkkojen reaalikehitys on ollut parina viime vuotena Virossa positiivinen eli palkat ovat kehittyneet nopeammin kuin hinnat. Työssäkäyvien reaalinen ostovoima on alentunut vuoden 1991 viimeiseltä neljännekseltä viime vuoden loppuun noin 25 prosenttia, mutta noussut viimeisen kahden vuoden aikana 32 prosenttia. Toinen asia on sitten se, mitaavatko nämä käytettävissä olevat palkkatiedot tilannetta laajasti väestön keskuudessa.

Suomen Tilastokeskus – osittain Euroopan Unionin (EU) ja Euroopan vapaakauppa-alueen (EFTA) rahoittamana – on ollut mukana rakentamassa Baltian maihin edellämainittuja hinta- ja kustannusindeksejä vuoden 1992 kevästä lähtien. Kehittämistyössä on ollut mukana monta muutakin tahoa, joista mainittakoon Kansainvälinen Valuuttarahasto (IMF) ja OECD.

Aiheesta antaa lisätietoja Ilkka Lehtinen, puh. (90) 1734 3478.

**Palkkojen reaalikehitys Virossa
1991–1994, IV/1991=100**

Palkat

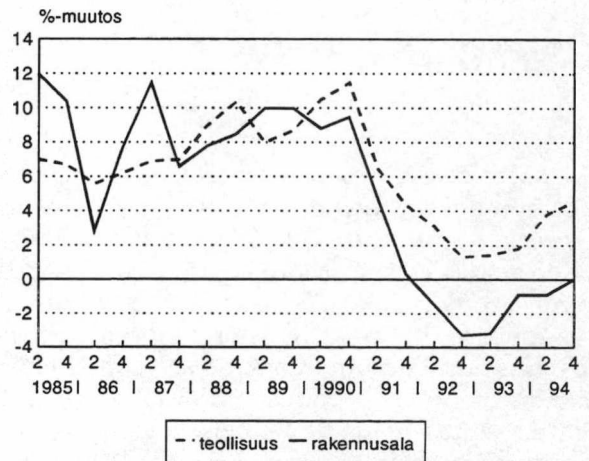
Teollisuuden tuntipalkat nousivat 4,6 prosenttia

Teollisuuden työntekijöiden keskimääräinen säännöllisen työajan tuntiansio oli neljännellä neljänneksellä 1994 52,57 markkaa. Keskiansio nousi edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä 4,6 prosenttia. Miesten ansio oli 55,19 mk ja nousu 4,4 prosenttia. Naisten ansio oli 45,05 mk ja nousu 4,9 prosenttia.

Sunnuntai- ja ylityökorotukset mukaan lukien keskimääräinen tuntiansio oli 56,25 mk. Kokonais-tuntiansio nousi edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä 4,9 prosenttia.

Jos teollisuuden ansioihin otetaan mukaan elintarvike-, juoma- ja tupakkateollisuus jossa työskenteli n. 14 000 henkilöä, olivat miesten ja naisten säännöllisen työajan tuntiansiot ko. neljänneksellä 52,29 mk ja kokonaisansiot 55,85 mk.

Teollisuuden ja rakennusalan työntekijöiden säännöllisen työajan tuntiansioiden muutokset edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä (II/1985–IV/1994)

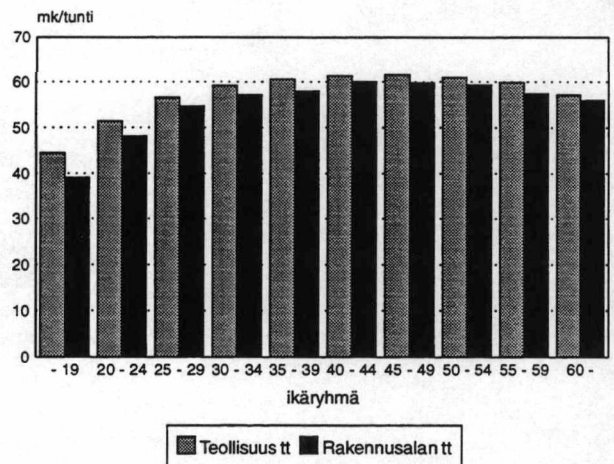

Rakennusalan tuntipalkat pysyivät lähes ennallaan

Rakennusalan työntekijöiden keskimääräinen säännöllisen työajan tuntiansio oli 55,95 neljännellä neljänneksellä 1994. Miehillä ansio oli 56,21 mk ja naisilla 43,67 mk. Edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä ovat ansiot yhteensä laskeneet kahdella pennillä. Miehillä ansio laski 0,3 prosenttia ja nousi naisilla 0,5 prosenttia. Sunnuntai- ja ylityökorotukset mukaan lukien keskimääräinen tuntiansio oli tällä neljänneksellä 57,14 markkaa. Kokonais-tuntiansio nousi edellisen vuoden vastaavasta neljänneksestä 0,8 prosenttia.

LÄHDE:
Teollisuuden ja rakennusalan työntekijöiden palkat 4.neljännes 1994

Miesten kokonaistuntiansiot ikäryhmittäin teollisuudessa ja rakennusalalla IV neljänneksellä 1994

Teollisuuden ja rakennusalan työntekijöiden lukumäärät ja säännöllisen työajan tuntiansiot 4. neljänneksellä 1994

Toimiala	Lukumäärä	Naisten %- osuus	Tuntiansio, mk			Muutos% IV/93-IV/94	Muutos % II/94-IV/94
			Miehet	Naiset	Yhteensä		
Koko teollisuus	151 060	26,1	55,19	45,05	52,57	4,6	2,2
Kaivostoiminta	511	8,4	62,61	44,70	61,12	3,2	-0,5
Turveteollisuus	323	8,0	42,83	36,37	42,36	3,2	-2,4
Tekstiiliteollisuus	4 699	68,0	48,09	39,30	42,18	3,9	+0,0
Vaatetus, nahka ja kenkäteollisuus	4 598	85,7	41,81	37,14	37,82	3,2	0,6
Puutavateollisuus	12 155	23,8	50,87	47,36	50,07	6,0	2,0
Paperiteollisuus	26 135	17,0	57,94	50,80	56,76	4,8	2,3
Graafinen teollisuus	8 691	37,8	55,39	48,21	52,74	4,0	2,1
Huonekaluteollisuus	4 885	28,3	46,51	43,09	45,56	4,5	3,7
Kemianteollisuus	13 820	28,6	53,04	42,45	50,12	4,5	1,4
Lasi- savi ja kiviteollisuus	7 104	21,0	52,51	44,32	50,89	4,1	1,7
Metallien perusteollisuus	8 230	11,5	61,60	55,39	60,90	6,0	2,8
Metallituote- ja kulkuneuvoteollisuus	52 608	23,8	56,00	46,38	53,74	4,5	3,1
Muu teollisuus	2 156	40,8	53,52	42,97	49,32	1,7	3,5
Voimalaitokset	5 145	7,6	56,18	44,98	55,52	4,9	2,5
Koko rakennusala	17 652	2,7	56,21	43,67	55,95	-0,0	1,3
Talonrakennus	8 289	3,9	55,20	43,40	54,82	-0,8	0,1
Sähköasennusala	2 579	0,4	60,99	41,83	60,94	-0,2	2,3
Putkiasennusala	1 385	0,1	60,93	.	60,92	-1,0	3,4
Maalausala	1 296	4,8	57,17	48,18	56,77	-0,8	1,9
Rakennuspeltiala	301	2,7	53,30	.	53,11	5,1	-0,8
Teollisuuseristysala	541	2,2	50,95	48,15	50,89	3,0	1,6
Tienpäällystysala	656	2,0	54,20	36,26	53,94	5,1	2,4
Vedeneristysala	365	0,5	61,41	.	61,37	-5,7	-5,7
Maa- ja vesirakennusala	2 051	1,4	51,48	37,40	51,35	-0,7	0,5
Lasitus- ja hiomoala	189	4,8	46,44	.	46,22	2,6	-1,0

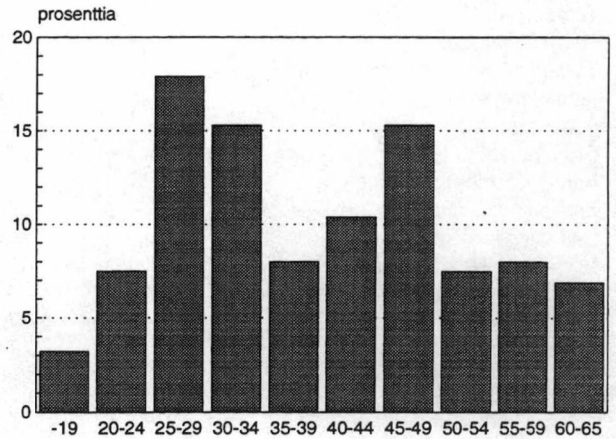
Maatalouden yleisissä töissä kokonaistuntiansio 38,03 mk

Maatalouden yleisissä töissä oli kokonaistuntiansio 38,03 mk marraskuussa 1994. Miesten tuntiansio oli 38,65 ja naisten 32,54 markkaa. Naisia työntekijöistä oli vajaa 10 prosenttia. Kotieläinten hoitotöissä kokonaistuntiansio oli 40,21 mk, miehillä 40,70 ja naisilla 39,54 markkaa. Naisten osuus työntekijöistä oli runsaat 42 prosenttia. Ikäryhmittäin tarkasteltaessa nähdään, että runsas 30 prosenttia työntekijöistä sijoittuu ikäryhmään 25–34-vuotiaat. Yli 50-vuotiaiden osuus on noin 22 prosenttia.

Eräiden maatalouden sivutyöalojen kokonaistuntiansioita marraskuussa 1994

Työala	Miehet	Naiset	Yhteensä
Puutarhatyöt	37,36	34,11	35,01
Puutarhatyöt: myynti- ja toimistotyö	..	39,34	38,46
Taimitarhatyö	34,75	32,60	33,53
Viheralue rakennustyö	41,61	37,74	40,59
Golfalan työ	44,29	..	44,05
Turkistarhatyö	42,19	37,23	41,61
Rehukeskustyö	51,38	..	50,99

Maataloustyöntekijöiden ikäjakauma, prosenttia marraskuussa 1994 (18–65-vuotiaat)

Metsurin päiväpalkka 476,45 mk

Metsurien reaali-palkka nousi vuoden 1993 neljänneltä neljännekseltä viime vuoden viimeiselle neljännekselle 0,6 prosenttia. Nimelliskeskiansio oli 2,4 prosenttia korkeampi kuin vuotta aiemmin. Viime vuoden viimeisellä neljänneksellä metsurien päiväkeskiansio oli puutavaran valmistuksessa urakkatyössä 476,45 markkaa. Ansioon sisältyy moottorisahakorvaus. Vastaava ansio ilman työväliseen osuutta oli 351,62 mk.

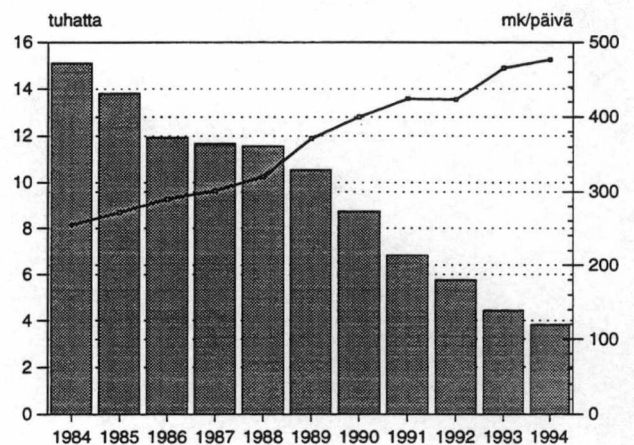
Työntekijöiden määrä puutavaran valmistuksessa oli 3 834. Heistä 61 prosenttia oli Metsäteollisuus ry:n jäsenyritysten palveluksessa, 32 prosenttia valtiolla ja 7 prosenttia muiden työnantajien palveluksessa. Vakinainen työsuhde oli noin 83 prosentilla työntekijöistä. Ikäryhmittäin tarkasteltaessa suurimman ryhmän 46 prosenttia muodostivat 40–49-vuotiaat. Yli 50 vuotiaita oli noin 22 ja alle 40 vuotiaita 32 prosenttia. Korkein päiväkeskiansio oli ikäryhmässä 25–29-vuotiaat 488,34 mk, matalin 60–65-vuotiaiden ikäryhmässä 389,81 mk.

Metsänhoitotöissä päiväkeskiansio urakkatyössä oli 361,43 mk ilman työväliseen osuutta, päiväpalkkaisessa työssä 315,04 ja tuntipalkkaisessa työssä 38,22 mk. Muissa metsätöissä urakka-ansio oli 481,27, päiväpalkkaisen työn ansio 283,72 ja tuntipalkkaisessa työssä 38,33 mk. Taimitarhatöissä mie-

het yltyivät 505,71 markan päiväkeskiansioihin urakkatyössä, naisten ansio oli 413,22 mk. Tuntipalkkaisessa työssä miesten ansio oli 44,12 ja naisten 41,93 mk. Naisten määrä taimitarhatöissä oli runsaat 61 prosenttia.

LÄHDE:
Maa- ja metsätyöntekijöiden palkat 4. neljännes 1994

Metsätyöntekijöiden määrä ja päiväkeskiansiot Puutavaran valmistus, urakkatyö 1984:4–1994:4

Metsätyöntekijöiden vuosiansio 99 819 mk vuonna 1994

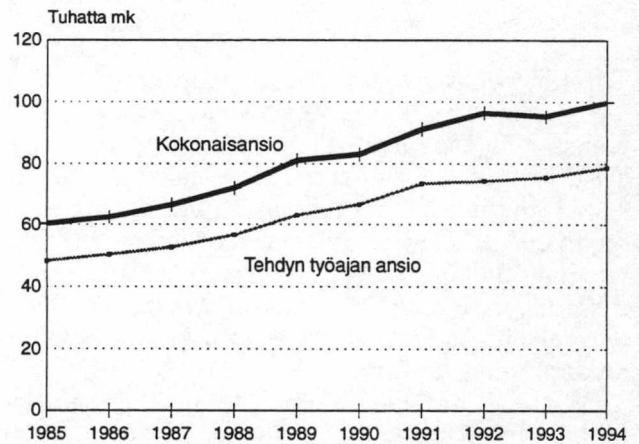
Metsurien keskimääräiset vuosiansiot olivat viime vuonna ilman työväliseen osuutta 99 819 markkaa. Edellisestä vuodesta ne kohosivat 4,8 prosenttia. Reaalinen ansiomuutos oli 3,6 prosenttia.

Vuoden 1994 metsäpalkkatilastossa on tietoja runsaasta 9 000 työntekijästä. Vuosiansiotilastoon on poimittu ne työntekijät, jotka ovat tehneet yli 200 työpäivää vuodessa. Tällaisten työntekijöiden osuus on 7,3 prosenttia koko tilastoaineistosta.

Kokonaisansiosta oli 78 647 mk ns. tehdyn työajan ansioita, joihin kuuluvat työpalkka ilman työväliseen osuutta, olosuhdelisät, ylityöansiot, työnestymisen ajalta maksettava palkka sekä yli 40 vuotiaille metsätyöntekijöille maksettava ansiontasaus. Kokonaisansioon sisältyvien muiden kuin tehdyn työajan ansioiden osuus oli 21 172 markkaa eli 21,2 prosenttia. Suurin yksittäinen erä oli lomapalkka 15 288 markkaa. Sen osuus kokonaisansioista oli 15,3 prosenttia. Lomapalkka sisältää myös lomalta-paluurahan.

Yli 200 työpäivää tehneiden työpäivien osuus on 16,7 prosenttia kaikista metsätyöpäivistä. Taulukossa 2 työpanosta kuvaavat luvut on laskettu koko

**Metsätyöntekijöiden vuosiansiot 1994
Ilman työväliseen osuutta**

aineistosta, jossa mukana ovat myös vähemmän kuin 200 työpäivää tehneet metsätyöntekijät.

Taulukko 1.

Yli 200 työpäivää vuodessa tehneiden keskimääräinen vuosiansio 1992, 1993 ja 1994

	1992		1993		1994	
	mk	% osuus	mk	% osuus	mk	% osuus
Tehdyn työajan ansio	74 318	77,1	75 502	79,2	78 647	78,8
Ansiontasaus	1 998	2,0	2 027	2,1	3 456	4,4
Ylityökorvaus	173	0,2	318	0,3	95	0,1
Muut kuin tehdyn työajan ansiot	22 119	22,9	19 778	20,8	21 172	21,2
Lomapalkka	14 807	15,3	13 894	14,6	15 288	15,3
Matka-ajan palkka	966	1,0	650	0,7	588	0,6
Sairausajan palkka	554	0,6	514	0,5	443	0,4
Korvaus työnantajan auton kuljettam.	469	0,5	247	0,3	516	0,5
Muut ei tehdyn työajan ansiot	5 323	5,5	4 473	4,7	4 337	4,4
Vuosiansiot yhteensä	96 437	100,0	95 280	100,0	99 819	100,0

Taulukko 2.

Vuosityöpäivien jakaantuminen vuosityöpäiväluokkiin työläjien mukaan vuonna 1994, prosenttia

Vuosityöpäiväluokka	1-50	51-100	101-150	151-200	Yli 200	Yhteensä
Puutavaran valmistus	22,8	35,4	56,9	76,0	69,2	61,2
Metsänhoitotyöt	19,2	10,6	10,8	8,2	8,2	9,9
Metsäkonetyöt	0,7	0,6	0,8	0,3	2,1	0,8
Muut metsätyöt	31,2	35,6	20,1	11,0	15,7	18,6
Uiittotyöt	1,1	0,8	1,5	0,7	0,9	0,9
Taimitarhatyöt	25,0	17,1	9,9	3,9	4,0	8,6
Yhteensä	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0

LÄHDE:
Metsätyöntekijöiden vuosiansiot 1994

Työtaistelut

Viime vuonna 171 työtaistelua

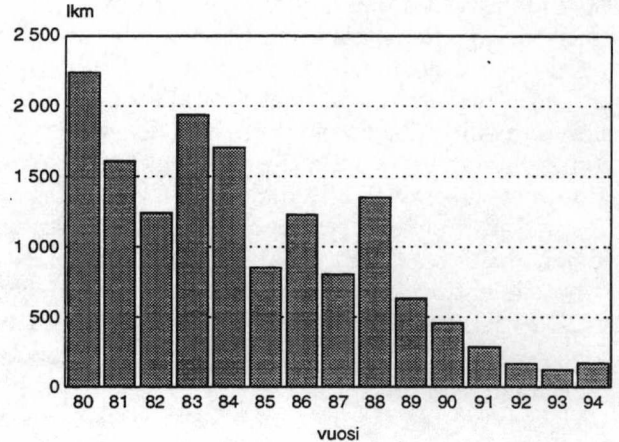
Tilastokeskuksen työtaistelutilaston ennakkotietojen mukaan käytiin viime vuonna maassamme yhteensä 171 työtaistelua. Niihin otti osaa runsaat 70 000 työntekijää ja työtaisteluissa menetettiin kaikkiaan yli 525 000 työpäivää. Verrattuna edelliseen vuoteen (1993) lisääntyivät työtaistelut viime vuonna 45:llä työtaistelulla. Työtaisteluihin osallistuneiden työntekijöiden määrä kasvoi 47 000:lla työntekijällä ja työtaistelupäivät lisääntyivät yli kolmikymmenkertaisiksi.

Viime vuosi 1994 oli työtaistelujen kannalta kuitenkin melko rauhallinen, varsinkin kolmas neljännes oli rauhallinen kautta aikojen, tuolloin käytiin vain 11 työtaistelua. Menetettyjä työpäiviä oli viime vuonna jo suhteellisen runsaasti, reilusti yli puoli miljoonaa työpäivää. Kyseiset työtaistelupäivät muodostuivat maaliskuussa käydystä elintarvikealan lakko-sulusta ja aivan vuoden lopulla käydystä valtion virastojen ja laitosten siivoojien lakosta.

Vuoden 1994 neljännellä neljänneksellä käytiin 107 työtaistelua. Niihin otti osaa liki 36 000 työntekijää ja työtaistelupäiviä oli 46 000 työpäivää. Edellisen vuoden vastaavaan neljännekseen verrattuna työtaisteluja yli puolet enemmän, osallistuneita työntekijöitä 26 000 enemmän ja työtaistelupäiviä 40 000 enemmän.

Vuoden 1994 viimeisen neljänneksen työtaisteluista suurin osa käytiin teollisuudessa, kaikkiaan 96 työtaistelua. Liki puolet teollisuuden työtaisteluista oli paperi- ja massateollisuudessa, missä oli myös

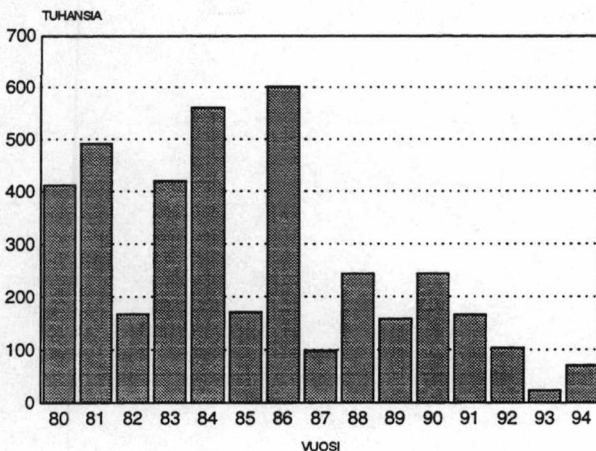
Työtaistelut vuosina 1980 – 1994

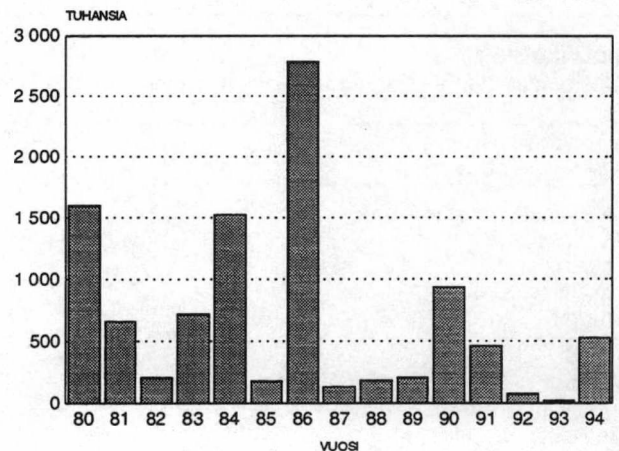
eniten työtaisteluihin osallistuneita työntekijöitä ja työtaistelupäiviä. Bruttopalkkoina kyseisellä neljänneksellä menetettiin hieman yli 18 miljoonaa markkaa.

Lopulliset vuoden 1994 työtaistelutiedot julkaistaan Palkkatilasto 1994/95 julkaisussa, mikä ilmestyy tämän vuoden loppupuolella.

Työtaisteluihin osallistuneet vuosina 1980 – 1994

Menetetty työpäivät vuosina 1980 – 1994

Työtaistelut, niihin osallistuneet työntekijät sekä menetetyt työpäivät vuosina 1980–1992, neljänneksittäin vuosina 1993, 1994

Vuosi	Työtaisteluita	Työntekijöitä			Menetettyjä työpäiviä	
		Lukumäärä	Työtaistelua kohden	Prosenttia työllisistä	Lukumäärä	Työtaisteluihin osallistuneita kohden
1980	2 238	413 140	185	18,8	1 605 600	3,9
1981	1 612	492 960	306	22,0	659 100	1,3
1982	1 240	167 500	135	7,0	207 600	1,2
1983	1 940	421 840	217	17,7	719 700	1,7
1984	1 710	562 480	329	23,3	1 526 900	2,7
1985	848	171 350	202	7,0	174 399	1,0
1986	1 225	602 730	492	24,8	2 787 600	4,6
1987	802	99 290	124	4,1	130 890	1,3
1988	1 353	244 070	180	10,0	179 820	0,7
1989	629	158 480	252	6,4	204 210	1,3
1990	455	244 760	538	9,9	935 150	3,8
1991	284	166 770	587	7,1	458 340	2,7
1992	168	103 510	616	4,8	76 090	0,7
1993	124	22 920	185	1,1	17 040	0,7
I	27	3 240	120	0,2	3 070	0,9
II	25	7 190	287	0,3	6 000	0,8
III	25	2 720	109	0,1	1 890	0,7
IV	47	9 780	208	0,5	6 080	0,6
1994*	171	70 540	413	3,5	525 700	7,5
I	31	30 810	994	1,6	475 410	15,4
II	22	3 110	141	0,2	3 910	1,3
III	11	640	58	0,0	440	0,7
IV	107	35 980	336	1,8	45 940	1,2

* Ennakkotieto

Työtaistelut, toimipaikat, työntekijät sekä menetetyt työtunnit ja palkat toimialoittain 4. neljännes 1994

Toimiala ¹⁾	Työtaisteluita	Toimipaikkoja	Työntekijöitä	Menetettyjä työtunteja	Menetykset bruttopalkk. mk
Teollisuus	96	96	32 023	266 686	13 501 230
Tekstiilien valmistus	1	1	6	55	3 010
Massan, paperin ja paperituott. valmistus	47	47	11 645	100 841	6 041 470
Kemikaalien valmistus	5	5	259	3 952	204 770
Metallien valmistus	14	14	4 492	25 691	1 454 020
Metallituotteiden valmistus	5	5	228	1 616	86 700
Koneiden ja laitteiden valmistus	8	8	1 836	31 056	1 900 510
Sähkötekniisten tuott. valmistus	3	3	154	1 705	64 220
Laivojen ja veneiden valmistus	9	9	12 496	73 854	3 510 770
Muiden kulkuneuvojen valmistus	4	4	907	27 916	235 760
Energia ja vesihuolto					
Energiahuolto	1	1	27	432	23 760
Kuljetus	8	8	1 621	8 189	425 410
Tieliikenne	3	3	165	1 257	54 320
Liikennettä palveleva toiminta	5	5	1 456	6 932	371 090
Kiinteistö-, puhtaus- ja vuokrauspalvelut					
Puhtaanapito- ja pesulatoim.	1	1	2 300	92 000	4 048 000
Tekninen palvelu ja palvelut liike-elämälle					
Hallintayhtiöt	1	1	13	204	7 160
Yhteensä	107	107	35 984	367 511	18 005 560

1) Tässä luokituksessa on otettu huomioon vain päättyneet työtaistelut

Lisätietoja: Jorma Niskavaara (90) 17 341

Hinnat

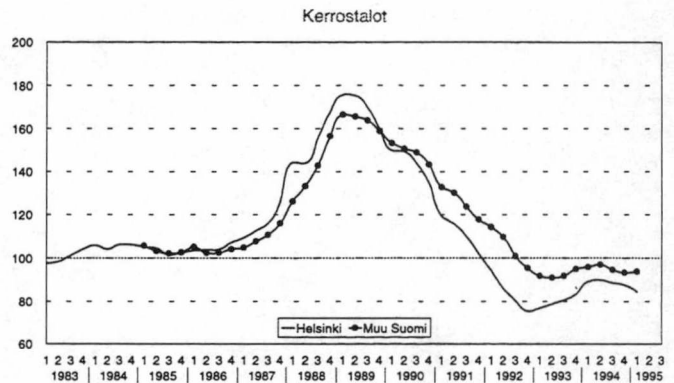
Asuntojen hinnoissa ei suuria muutoksia vuoden alussa

Vanhojen kerrostaloasuntojen hinnat laskivat 0,6 prosenttia tammi - maaliskuussa verrattuna viime vuoden viimeiseen vuosineljännekseen. Hintojen yleiskehitys oli maltillista. Helsingissä hinnat laskivat kuitenkin 3,6 ja Espoossa 1,2 prosenttia. Vantaalla hintataso pysyi ennallaan. Pääkaupunkiseudun ulkopuolella tilastoitiin 0,7 prosentin hintojen nousu.

Tampereella kerrostalojen hinnat nousivat 2,4, Turussa 0,3 ja Oulussa 1,2 prosenttia. Kuopiossa hinnat laskivat 0,7 ja Lahdessa 0,9 prosenttia. Muutokset varsinkin pienemmissä kaupungeissa, joissa kauppooja on tehty vähän, voivat vaihdella suuresti sen mukaan, minkä laatuista asuntoja on myyty eri vuosineljänneksillä.

Asunnot ovat edelleen kalleimpia Helsingin keskustassa, jossa keskihinta on 9 900 markkaa neliöltä. Helsingin lähiöistä saa asuntoja keskimäärin 5 500 markan neliöhintaan. Pääkaupunkiseudun keskihinta vanhoissa kerrostaloasunnoissa oli tammi-maaliskuussa 6 800 markkaa ja muualla Suomessa 4 300 markkaa neliöltä. Tilastoiduista kaupungeista edullisimmat kerrostaloasunnot olivat Kotkassa, Raumalla ja Kouvolassa, noin 3 600 markkaa/neliö.

Asuntojen hintojen reaalihintaindeksi
1983=100

Tilastoitujen kauppoojen lukumäärän perusteella kaupankäynti oli vilkkaampaa kuin viime syksynä. Kauppoojen lukumäärä oli kuitenkin vähäisempi kuin keväällä -94, jolloin kaupankäynti olikin erityisen vilkasta.

LÄHDE.
Asuntojen hinnat 1. neljännes, 1995

Vanhojen kerrostaloasuntojen keskimääräiset velattomat neliöhinnat ja indeksit (1983=100) 1. neljännes, 1995

Kaupunki	4/1994 mk/m ²	1/1995 mk/m ²	Nimell. indeksi 1/1995	Muutos edell. nelj. %	Reaali- indeksi** 1/1995	Muutos# edell. nelj. %	Kaupat tilastossa lkm
Koko maa	5 310	5 248	143.8	-0,6	89,7	-0,6	3 607
Pääkaupunkiseutu	7 015	6 806	134,0	-2,8	83,6	-2,8	1 267
Muu Suomi	4 288	4 314	150,3	+0,7	93,7	+0,7	2 340
Helsinki	7 532	7 257	135,2	-3,6	84,3	-3,6	874
Helsinki1	9 984	9 866	159,5	-1,5	99,5	-1,5	195
Helsinki2	8 790	8 259	135,9	-6,2	84,8	-6,2	220
Helsinki3	6 940	6 623	127,8	-4,5	79,8	-4,5	292
Helsinki4	5 606	5 548	131,4	-1,0	81,9	-1,0	167
Espoo+Kauniainen	6 429	6 354	140,2	-1,2	87,5	-1,2	186
Vantaa	4 763	4 785	121,5	+0,2	75,8	+0,2	207
Kehyskunnat*	4 392	4 184	126,5	-5,8	78,9	-5,8	169
Tampere	4 699	4 796	158,5	+2,4	98,9	+2,4	217
Turku	4 629	4 668	134,4	+0,3	83,8	+0,3	355
Pori	3 885	4 318	187,0	+11,1	116,6	+11,1	65
Lappeenranta	4 719	4 827	147,4	+3,5	91,9	+3,5	94
Kouvola	3 639	3 559	142,4	-2,4	88,8	-2,4	56
Lahti	3 960	3 938	134,6	-0,9	84,0	-0,9	157
Hämeenlinna	4 132	4 413	194,1	+16,7	121,1	+16,7	39
Kotka	3 610	3 608	145,5	-1,8	90,8	-1,8	41
Rauma	3 877	3 653	184,8	-3,2	115,3	-3,2	36
Kuopio	4 851	4 824	146,3	-0,7	91,2	-0,7	155
Jyväskylä	4 828	5 064	147,2	+5,5	91,8	+5,5	91
Vaasa	4 804	4 537	143,5	-5,9	89,5	-5,9	65
Mikkeli	4 344	4 277	153,7	-0,7	95,9	-0,7	71
Joensuu	5 022	5 170	155,3	+3,3	96,9	+3,3	71
Oulu	4 533	4 591	150,4	+1,2	93,8	+1,2	189
Rovaniemi	4 128	4 081	128,4	-1,8	80,1	-1,8	66

Muutosprosentti on laskettu huoneistotyyppin ja asuntokannan mukaan painotetuista indeksiluvuista
* Hyvinkää, Järvenpää, Kerava, Kirkkonummi, Nurmijärvi, Riihimäki, Sipoo, Tuusula ja Vihti
** Reaalihintaindeksi 1983=100 kuluttajahintojen suhteen.

Uusi asuntojen hintaindeksi huomioi laatueroja entistä paremmin

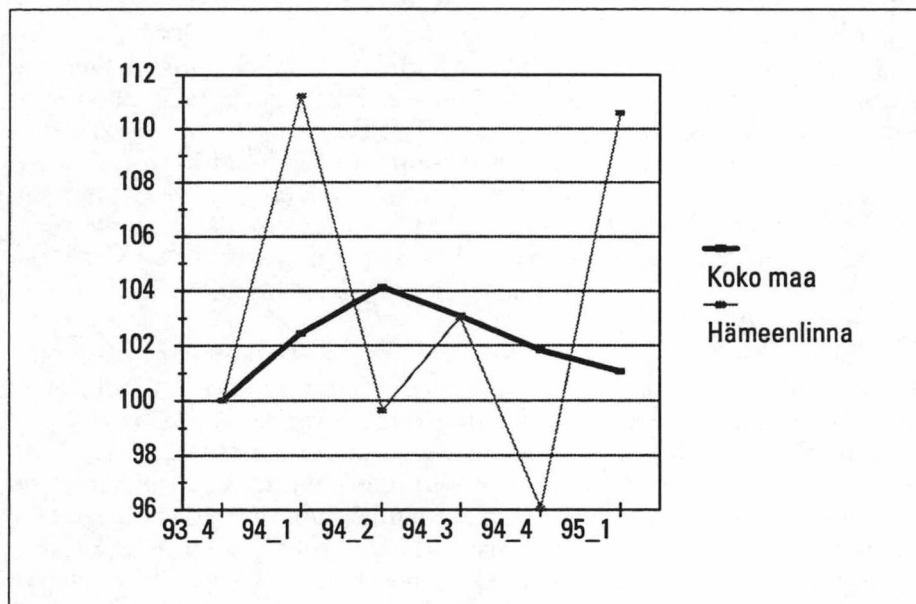
Asuntojen hintaindeksi pyrkii kuvaamaan samanlaatuisten, kuluttajalle saman hyötytason tarjoavien asuntojen hintojen kehitystä. Eri aikoina myydään kuitenkin eri asuntoja ja pelkästään asuntojen neliöhintojen keskiarvoja vertailemalla ei päästä haluttuun tulokseen. Asuntojen neliöhinnan keskiarvon muutos kuvastaa paitsi puhdasta hinnanmuutosta myös eri periodeilla myytyjen asuntojen ominaisuuksien eroja. Asunnon sijainti, kunto, huoneiden lukumäärä ja monet muut ominaisuudet vaikuttavat sen neliöhintaan. Ominaisuuksien erojen vaikutus pitäisi pystyä puhdistamaan hintaindeksistä pois, jotta saadaan selville puhdas hinnanmuutos.

Tilastokeskuksen julkaisemassa asuntojen hintaindeksissä ominaisuuksien erojen vaikutus on pyritty kontrolloimaan luokittamalla asunnot erilaisiin asuntotyyppeihin ja vertailemalla kunkin luokan keskineliöhintoja eri aikaperiodeilla. Ajatuksena tässä on ollut se, että kunkin indeksiluokan sisällä asunnot ovat tärkeimpien ominaisuuksiensa osalta samanlaisia ja näin kunkin luokan eri aikaperiodien neliöhintojen keskiarvot ovat vertailukelpoisia. Nykyisessä asuntojen hintaindeksissä on käytössä luokitus, jossa asunnot jaetaan kullakin alueella 18 luokkaan kolmen ominaisuuden perusteella. Nuo ominaisuudet ovat talotyyppi, ikä ja huoneiden lukumäärä. Esimerkiksi uudet, vuoden 1970 jälkeen

valmistuneet kerrostaloyksiöt muodostavat yhden indeksiluokan.

Jotta indeksiluokkia voitaisiin pitää laadultaan suurin piirtein samanlaisina, täytyisi neliöhinnan hajonnan kunkin luokan sisällä kullakin aikaperiodilla olla melko pientä. Luokituksen tulisi olla sellainen, että se jakaa neliöhinnan hajonnasta mahdollisimman suuren osan luokkien välille, jolloin kunkin luokan sisäinen hintahajonta jää pieneksi. Kun tämänhetkistä asuntojen hintaindeksin luokitusta tutkii, huomaa kuitenkin ettei edellä esitettyyn tavoitteeseen ole päästy. Neliöhintojen vaihtelusta jää 80–90 %:a luokkien sisälle. Luokkien sisäinen varsin suuri hintahajonta kertoo siitä, että indeksiluokkien sisällä asunnot eivät ole edes suurin piirtein samanlaatuisia. Toisin sanoen niiden tärkeimmät hintaan vaikuttavat ominaisuudet eivät ole samat. Näin laatuerojen vaikutusta ei riittävässä määrin kyetä puhdistamaan pois ja laatuerojen aiheuttama ongelma jää pääosin jäljelle.

Alla olevassa kuvassa on esitetty Hämeenlinnan ja koko maan asuntojen hintaindeksin muutokset vuoden 1993 viimeisestä vuosineljänneksestä lähtien. Onko Hämeenlinnan ja koko maan asuntojen hintakehityksessä ollut todellisia eroja tällä aikavälillä? Sitä ei voida varmasti sanoa. Kyse voi olla vain laatuerojen ja sattuman aiheuttamasta heilahtelussa Hämeenlinnan asuntojen hintaindeksissä.

Hämeenlinnan ja koko maan asuntojen hintaindeksi IV/1993=100

Muutokset heijastanevat enemmän Hämeenlinnassa eri vuosineljänneksinä myytyjen asuntojen ominaisuuksien eroja kuin hintatason muutoksia.

Suurten kaupunkien osalta ongelma on pienempi. Mitä enemmän kauppoja vuosineljännestä kohti on, sen pienempiä asuntojen keskimääräisten ominaisuuksien satunnaiset vaihtelut ovat. Helsingin asuntojen hintaindeksi on selvästi muita alueellisia indeksejä luotettavampi, koska Helsingissä on käytössä varsin onnistunut alueluokitus, jossa on pyritty hinnoitella homogeenisiin alueisiin.

Miten sitten voitaisiin paremmin puhdistaa asuntojen ominaisuuksien välisen eron vaikutus asuntojen hintaindeksistä? On olemassa ainakin kolme mahdollista tapaa päästä tähän. Asuntojen indeksiluokitusta voidaan parantaa nykyisestä etenkin tuomalla alueluokitus kaikkiin indeksikaupunkiin. Asunnon sijainti on tärkein asuntojen neliöhintoja selittävä asunnon ominaisuus. Näin asuntojen luokittelu niiden sijainnin mukaan kaikissa indeksikaupungeissa parantaisi luokituksen erottelevuutta aivan oleellisesti. Näin olisi mahdollista päästä hinnoiltaan huomattavasti nykyistä homogeenisempiin ryhmiin ja pienempiin laatueroihin. Toinen mahdollisuus on käyttää hyväksi asuntoja, jotka on myyty vähintään kahteen kertaan tarkasteltavana ajanjaksona. Uudelleen myytyjä asuntoja on kuitenkin vaikea käyttää hyväksi Tilastokeskuksen asuntojen hintaindeksissä, koska peräkkäisillä neljänneksillä myytyjä asuntoja on hyvin vähän. Aineistosta ei edes ole mahdollista yksilöidä myytyjä asuntoja, niin että tiedettäisiin mitkä asunnot on myyty useampaan kertaan. Kolmas tapa hallita asuntojen laatueroja on niin sanottu hedoninen tekniikka, jossa tilastollisen mallin avulla pyritään puhdistamaan laatuerojen vaikutus pois käyttäen hyväksi tietoja myytyjen asuntojen ominaisuuksista.

Asuntojen hedoninen hintamalli kertoo asuntojen hintojen ja niiden ominaisuuksien välisen yhteyden. Sana 'hedoninen' viittaa siihen, että asunnon ominaisuudet vaikuttavat ostajan asunnosta saaman hyödyn määrään. Lähtökohtana on tilanne, jossa käytössä on tiedot varsin suuresta määrästä asuntokauppoja. Asuntokaupoista tiedetään paitsi kauppahinta myös sellaisia ominaisuuksia kuten asunnon koko, asunnon kunto, huoneiden lukumäärä, talotyyppi ja asunnon sijainti. Aineistosta voidaan tilastollisin menetelmin estimoida asunnon (neliö)hintojen ja niiden ominaisuuksien välinen yhteys. Asunnon neliöhinta on selitettävä muuttuja ja asunnon ominaisuudet, kuten sijainti, kunto, ikä, koko ja talotyyppi, ovat selittäviä muuttujia. Kun asunnon hintoja selittäviksi tekijäksi lisätään aikaperiodeja osoittavia muuttujia saadaan selville myyntiajankohdan vaikutus asunnon hintaan, kun asunnon kaikkien mahdollisten tiedossa olevien ominaisuuksien vaikutus on kontrolloitu. Mallin muut selittäjät ovat siten kontrollimuuttujia, joiden avulla puhdistetaan asuntojen ominaisuuksien erojen vaikutus neliöhintaan. Näin saadaan puhdas hintaindeksi, josta on laatuerojen vaikutus saatu

puhdistettua pois. Asuntojen puhtaaksi hinnannuotokseksi tulkitaan se osa asuntojen hinnannuotoksesta, jota ei voida selittää laatueroilla.

Vaikka asuntojen hintamallin avulla onkin mahdollista huomattavasti nykyistä paremmin eliminoida asuntojen erilaisuuden vaikutus indeksilaskelmaan, ei ongelma silti ratkea kokonaan. Tärkein syy tähän on se, ettei kaikkia myytyjen asuntojen hintoihin vaikuttavia tekijöitä tunneta. Aineistossa, josta hintaindeksi lasketaan, on varsin pieni joukko asunnon ominaisuuksia. Näin ollen asunnon kuvaus jää melko karkeaksi. Mm. tästä syystä johtuen osa asuntojen neliöhintojen hajonnasta jää selittämättä. Kuitenkin noin neljä viidesosaa neliöhinnan hajonnasta pystytään selittämään, mitä voidaan pitää hyvänä tuloksena. Koska mallien selitysvaima on näinkin hyvä, voidaan katsoa, että laatuerojen hallinnassa hintamallien avulla onnistutaan varsin hyvin.

Hintamallilla on joitakin hyviä ominaisuuksia mihin tahansa luokittukseen verrattuna. Hintamallia käyttäen saadaan arvio indeksiluvun luotettavuudesta. Sille saadaan luottamusvälejä, joiden sisällä todellinen indeksin arvo valitulla todennäköisyydellä on. Hyvillä hintamalleilla päästään koko maan hintaindeksin osalta noin 0,35 % suuruiseen keskihajontaan, jolloin 95 %:n luottamusväli on noin 0,7 % estimaatin molemmin puolin. Helsingin indeksin keskihajonta on puolestaan hieman yli 0,6 % ja 95 %:n luottamusväli noin 1,2–1,3 % estimaatin molemmin puolin. Turun, Tampereen, Espoon, Vantaan ja Lahden osalta pyritään noin prosentin keskihajonnassa ja 95 % luottamusvälit ovat näille kaupungeille ovat leveydeltään noin kaksi prosenttia pisteestimaatin molemmin puolin. Jo edellä mainittujen kaupunkien asuntojen hintaindeksin 95 %:n luottamusväli on siis varsin leveä, mutta toisaalta 95 %:n luottamustaso on indeksille asetettuna kova vaatimus.

Pienimpien indeksikaupunkien, kuten Hämeenlinnan, indeksien keskihajonta lähestyy jo kolmea prosenttia ja 95 %:n luottamusvälin leveys on näiden kaupunkien indekseillä lähes kuusi prosenttia piste-estimaatin molemmin puolin. Näin ollen käytännössä koskaan ei voida varmasti sanoa, poikkeako pienen kaupungin asuntojen hintakehitys todella koko maan tai jonkin suuremman kaupungin tai alueen hintakehityksestä vai onko kyse laatuerojen aiheuttamasta harhasta tai sattumasta. Tämä on hyvä ymmärtää käytettäessä pienien kaupunkien hintaindeksiä.

Luottamusvälien muodostaminen perustuu oletukseen, että muodostetun lineaarisen asuntojen hintamallin virhetermit ovat normaalisti jakautuneita. Virhetermien jakaumien perusteella saadaan johdettua estimoiduille parametreille jakaumat ja näiden jakaumien avulla parametreille voidaan laskea luottamusvälit. Muodostetuissa asuntojen hintamalleissa ei virhetermien normaalisuusoletus tarkkaan ottaen päde, vaan virhetermien jakauma

on hieman normaalijakaumaa huipukkaampi. Näin ollen luottamusvälit eivät aivan tarkkaan ottaen päde. Kuitenkin jos kauppoja on riittävästi, ovat parametrien jakaumat ja luottamusvälit lähelle oikeita siitä huolimatta, että virhetermien jakauma ei olekaan aivan normaalin. Näin ollen indeksiluvuille laskettuja luottamusvälejä voidaan käyttää arviona niiden luotettavuudesta.

Viereisessä kuvassa on esitetty Lappeenrannan asuntojen hintakehitys Tilastokeskuksen virallisen indeksin ja asuntojen hintamallin mukaan 1/92 - 4/94 (1992/I=100). Hintamallin mukaan asuntojen hinnat ovat Lappeenrannassa nousseet vuoden 1993 alusta saakka vuoden 1994 toiselle neljännekselle saakka, jonka jälkeen hinnat ovat pysyneet suurin piirtein ennallaan. Virallisen indeksin mukaan hinnat ovat vuoden 1993 alun jälkeen välillä nousseet ja välillä laskeneet. Mallin antamien tulosten valossa tämä asuntojen hintaindeksin edestakainen heilahtelu voidaan tulkita laatuerojen aiheuttamaksi harhaksi.

Mallin antaman hintakehityksen mukaan asuntojen hinnat olivat Lappeenrannassa noin 10 % alemmalla tasolla kuin vuoden 1992 ensimmäisellä neljänneksellä. Virallisen asuntojen hintaindeksin mukaan tuo ero oli noin 16 %. Tärkein selitys tälle erolle on se, että vuoden 1992 alussa Lappeenrannassa myytiin selvästi suurempi osa asunnoista kalliimmilta alueilta keskustasta tai sen läheisyydestä kuin vuoden 1994 viimeisellä neljänneksellä. Vanha indeksi ei Helsinkiä lukuun ottamatta ota millään tavalla huomioon myytyjen asuntojen sijaintia myyntikapungin sisällä. Siksi vanhan indeksin pistelukuun vaikuttaa suoraan se, miten myydyt asunnot sijoittuivat sijaintikaupunkiensa sisällä. Jos asuntoja myytiin jollakin neljänneksellä poikkeuksellisen paljon kalliimmilta alueilta, vanha asuntojen hintaindeksi antoi ylöspäin harhaisen kuvan. Asuntojen hintamallin avulla myös sijainnin vaikutus on mahdollista ottaa huomioon ja edellä mainittua harhaa ei enää synny.

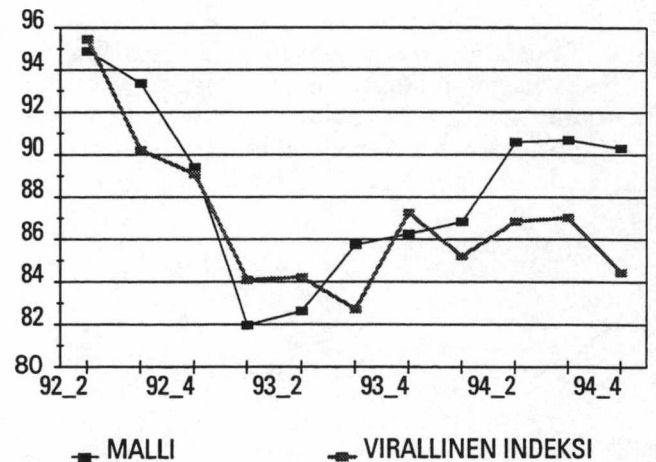
Alemmassa kuvassa on esitetty Lappeenrannan tapauksessa mallilla lasketun ja vanhan indeksin erotus (leveä käyrä) sekä keskustan tai sen lähialueiden kalliimmilta alueilta myytyjen asuntojen prosentuaalinen osuus vuosineljänneksittäin (ohut käyrä). Keskustasta myytyjen asuntojen prosentuaalisen osuuden asteikko on kuvan oikeassa reunassa. Vaikka nämä kaksi käyrää eivät kuljekaakaan aivan yhtä matkaa, näkee selvästi että niiden välillä on yhteys. Keskustasta myytyjen asuntojen prosentuaalinen osuus selittää melko hyvin vanhan ja uuden indeksin eron. Tietenkin on muitakin asuntojen ominaisuuksia, joiden vaikutuksen uusi indeksi ottaa vanhaa indeksiä tarkemmin huomioon.

Tilastokeskus tulee julkaisemaan tänä vuonna uudella menetelmällä lasketut asuntojen hintaindeksit. Koska asuntojen erilaisuus pystytään nyt ottamaan entistä paremmin huomioon, on hyviä

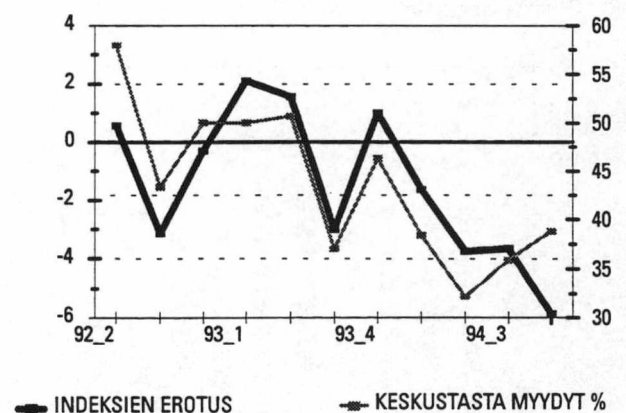
perusteita väittää, että tämä uusi asuntojen hintaindeksi kuvaa vakiolaatuisten asuntojen hintakehitystä vanhaa indeksiä paremmin.

Lisätietoja: Markus Halonen, Lasse Lakanen puh. (90) 17 341.

Lappeenrannan asuntojen hintaindeksi I neljännes/1992=100
Virallinen ja asuntojen hintamallin avulla laskettu indeksi

Mallin avulla lasketun ja virallisen indeksin erotus sekä keskustassa myytyjen asuntojen prosentiosuus Lappeenranta

Kansainvälisiä hintatietoja nyt myös kuluttajahintatilastossa

Vuoden alusta on Tilastokeskuksen neljännesvuosittain julkaisemaan kuluttajahintatilastoon lisätty tietoa kansainvälisestä kuluttajahintojen kehityksestä.

Kuluttajahintatilasto sisältää Suomen osalta 189 tavaran ja palvelun keskihinnat, jotka on laskettu kuluttajahintaindeksiä 1990=100 varten kerätystä hinta-aineistosta. Siinä on julkaistu myös eräiden hyödykkeiden keskihintoja Suomesta, Saksasta ja Englannista.

Julkaisusta saa nyt myös tuoreimmat OECD- ja EU-maiden inflaatioluvut sekä yksityisen kulutuksen hintatasoindeksit, jotka on laskettu vuoden 1993 ostovoimapariteettien pohjalta korjaamalla niitä valuuttakurssien ja inflaation muutoksilla.

Hintatilasto -julkaisu ilmestyy neljännesvuosittain tammi-, huhti-, heinä- ja lokakuussa. Lisätietoja eri tuotteiden ja palvelusten hintatasoista on saatavissa Hinnat ja palkat -yksiköstä.

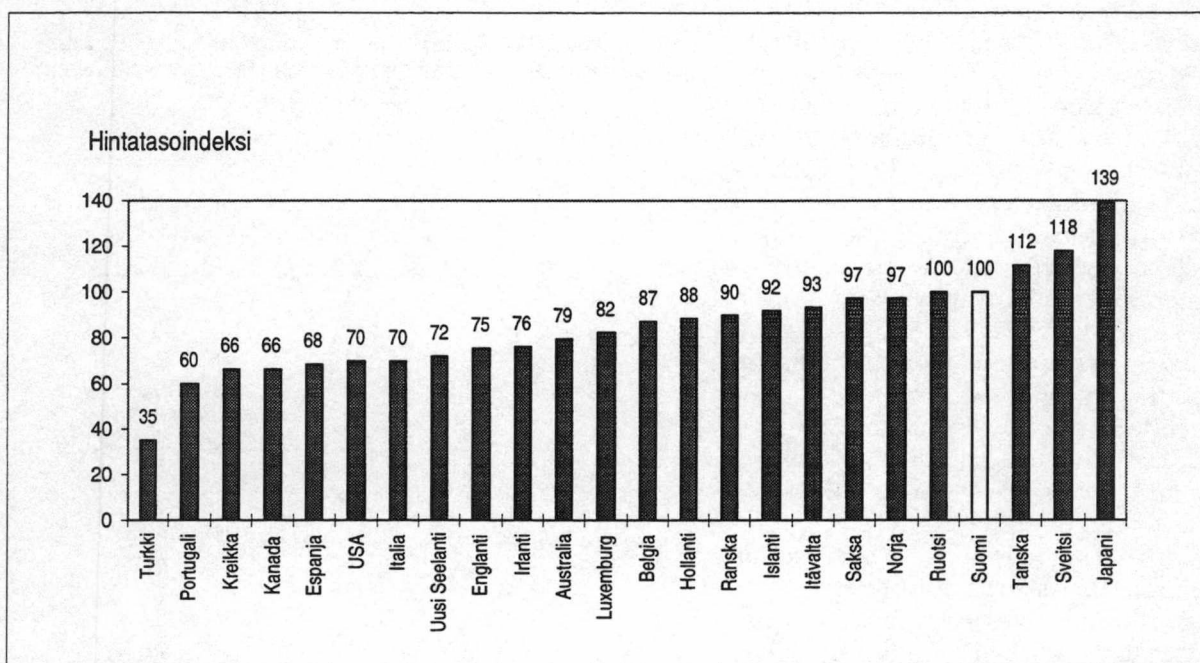
Kansainvälinen kuluttajahintakehitys

	1993:11– 1994:11 %	1993:12– 1994:12 %	1994:01– 1995:01 %	1994:02– 1995:02 %
Suomi	1,7	1,6	1,9	1,8
Ruotsi	2,4	2,6	2,9	2,9
Norja	1,8	1,9	2,6	2,6
Tanska	2,1	2,3	2,3	2,3
Islanti	-0,1	0,5	1,7	1,7
Alankomaat	2,5	2,6	2,5	2,4
Belgia	2,0	1,9	1,9	1,8
Espanja ¹⁾	4,3	4,3	4,4	4,8
Irlanti	2,4	2,4	2,4	2,5
Iso-Britannia	2,6	2,9	3,3	3,4
Italia	3,9	4,0	*3,9	*4,3
Itävalta	2,8	2,6	2,6	2,4
Kreikka	10,6	10,8	11,1	10,4
Luxemburg	2,0	2,0	2,3	2,2
Portugali	4,0	4,0	4,4	4,6
Ranska	1,6	1,6	1,7	1,7
Saksa	2,7	2,7	2,3	2,4
Sveitsi	0,5	0,4	1,0	1,5
Turkki	119,7	125,5	130,6	130,0
Yhdysvallat	2,7	2,7	2,8	2,5
Japani	1,0	0,7	0,6	0,2
Kanada	-0,1	0,2	0,6	1,8
Australia ¹⁾	1,9	1,9	2,5	2,5
Uusi-Seelanti ¹⁾	1,8	1,8	2,8	2,8
OECD kokonaan	4,9	5,1	5,2	5,6
EU	3,0	3,0	*3,0	*3,1

* Ennakkotieto

1) Kuluttajahintaindeksi julkaistaan ainoastaan neljännesvuosittain

Yksityisen kulutuksen kokonaishintataso joulukuussa 1994, Suomi = 100

Indeksitaulukko

	IV/94	Vuosi muutos %
Ansiotasoindeksi 1990=100*	111,5	1,5
Tuntipalkkaiset	110,0	1,7
Kuukausipalkkaiset	112,1	1,4
Teollisuus	116,0	4,0
Työntekijät	115,8	3,8
Toimihenkilöt	116,2	4,2
Talonrakennustyöntekijät	99,1	-2,8
Tukku- ja vähittäiskauppa	111,3	1,3
Kuljetus	111,8	1,2
Rahoitus	118,5	3,8
Kunta	112,8	0,5
Tuntipalkkaiset	108,0	0,0
Kuukausipalkkaiset	113,2	0,6
Valtio	119,2	1,4
Kuukausipalkkaiset	108,9	1,3
Yksityinen sektori	111,6	1,8
Tuntipalkkaiset	110,0	1,8
Kuukausipalkkaiset	112,7	2,3
Reaaliansioindeksi 1990=100*	99,8	-0,2
Asuntojen hintaindeksi 1983=100	145,2	1,8
Pääkaupunkiseutu	139,1	6,1
Muu Suomi	148,9	-0,3
Julkisten menojen hintaindeksi 1985=100*		
Valtiontalous	143,7	0,8
Kunnallistalous	152,0	1,8
	Huhtikuu 1995	
Kuluttajahintaindeksi 1990=100	111,9	1,5
Ravinto	95,9	-7,1
Asuminen, lämpö ja valo	100,1	2,9
Liikenne	123,4	4,4
Elinkustannusindeksi 1951:10=100	1389	1,5
Rakennuskustannusindeksi 1990=100	103,7	2,0
Työpanokset	102,7	-1,0
Tarvikepanokset	105,9	3,9
Maarakennuskustannusindeksi 1990=100	103,8	3,5
Maarakennusalan konekustannusindeksi 1990=100	108,7	-0,1
Metsäalan konekustannusindeksi 1990=100	121,4	6,7
Tukkuhintaindeksi 1990=100	109,8	0,7
Kotimaiset tavarat	106,0	1,0
Tuontitavarat	118,0	0,2
Vientihintaindeksi 1990=100	117,2	7,3
Tuontihintaindeksi 1990=100	120,0	0,1
Teollisuuden tuottajahintaindeksi 1990=100	110,1	4,0
Kotimarkkinoiden perushintaindeksi 1990=100	108,0	2,1
Kuorma-autoliikenteen kustannusindeksi 1990=100	107,6	1,2
Linja-autoliikenteen kustannusindeksi 1990=100	110,4	-1,2

* Ennakkotieto

Vuonna 1995 ilmestyvät julkaisut

Valtion kuukausipalkat 1994

Kuntasektorin kuukausipalkat 1994

Kunnallinen virkaluettelo 1994

Julkisen sektorin tuntipalkat 1994
1994, 4. neljännes

Maa- ja metsätyöntekijöiden palkat
1994, 4. neljännes
1995, 1. neljännes
1995, 2. neljännes
1995, 3. neljännes

Metsätyöntekijöiden vuosiansiot 1994

Teollisuuden, rakennusalan ja liikenteen
työntekijöiden palkat
1994, 4. neljännes
1995, 2. neljännes

Teollisuuden toimihenkilöiden palkat 1994

Palvelualojen palkat 1994

Yksityisten hyvinvointipalvelujen palkat 1994

Palkkatilasto 1994/95

Asuntojen hinnat

1994, 4. neljännes

1995, 1. neljännes

1995, 2. neljännes

1995, 3. neljännes

Asuntojen hinnat 1994, vuositilasto

Asuntoyhteisöjen tilinpäätöstilasto 1994

Vuokratilasto 1995

Kuluttajahinnat

1994, 4. neljännes

1995, 1. neljännes

1995, 2. neljännes

1995, 3. neljännes

Indeksit

kuukausittain

Kuluttajahintaindeksi

Tuottajahintaindeksit

Maarakennuskustannusindeksi

neljännesvuosittain

Ansiotasoindeksi

Kuorma-autoliikenteen kustannusindeksi

Maarakennus- ja metsäalan konekustannus-
indeksit

SVT

PMM
Sopimus
00022/1

SVT *Suomen Virallinen Tilasto*
Finlands Officiella Statistik
Official Statistics of Finland

Palkat 1995:7
Löner
Wages and salaries

Tiedustelut – Förfrågningar – Inquiries:

Palkat
Anna-Leena Wickstrand
Hinnat
Kaisa Weckström-Eno

(90) 17 341